

El Gironès

ANY I

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

NUM. 10

Redacció i Administració:
PLAÇA INDEPENDENCIA, 16. — Ent

Dimars 4 de Abril de 1916

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Girona, trimestre 1.50 ptes.
A fóra 2.00
Número solt 0.10

: : CAMPANYA ELECTORAL : :

L' hora de la victòria s' apropa. -- Per la candidatura jaumi-
na el triomf no es possible. -- Tampoc ho es per la liberal de
Vilademuls. -- Votar a n' En Masó es assegurar la derrota del
republicà. -- El triomf del Regionalisme es la derrota del Govern
i la dels enemics de Catalunya

L' ABSORPCIÓ DE "LA LLIGA"

Contra la «Lliga» s'esgrimeix per part dels seus enemics, una argument que frapa a primera vista, però que pasat amb la deguda cura es una acusació desproveïda de tot fonament positiu.

S'acusa a la «Lliga» pel seu suposat poder absorbent, per el seu pretés afany d'acaparar llocs i guanyar districtes.

Lo que es cert i no pot desmentirse es que els termes se confonen, perquè's toquen; lo que's cert es que s'entrelliguen qüestions que's tergiversen.

Es lo que passa sempre amb lo que representa una força sòlida i veritat, sobretot en el cas de la «Lliga», que alhora es tot un poder social, perquè no es sols un partit polític sinó que es una Escola d'educació, de ciutadania, de conreu de tota mena d'interessos, en ordres i ramificacions de cultura, d'art, de treball i d'economia.

Es lo que passa sempre amb la vigor de la força viva; amb tot lo que significa unes aspiracions tan naturals i lògiques, que omplenen buïds, reformen manaments, i senyalen constantment actuacions redemptores.

I tot lo que representa una força viva, plena de joventut, i tot lo que representa un poder socialitzant que satisfà les aspiracions llegendries del poble, se fa odiós en aquest món d'envejes i egoïsmes, passant en política una cosa pariona a lo que succeeix en un ordre privat, en el que'l poderós, el que prospera, es blanc de totes les ives, es víctima dels dicteris dels fracassats i dels envejosos.

I a cambi d'altres retrets s'acusa a la «Lliga» del seu poder absorbent, i a base d'una campanya de gratuïtes afirmacions s'encen l'odi de les turbes d'homes tarats per apassionaments i per malvolences.

Ara aquesta campanya acusant a la

«Lliga» del seu afany i poder d'absorció s'ha recrudescit, amb motiu de la lluita electoral, sobre tot en lo que fa referència a la província de Girona, que més immediatament ens atany.

Diuen els nostres contraris que es un abús l'acaparament de districtes per part de la «Lliga», i amb lletres grosses senyalen aquest fet i el califiquen d'intolerable, arribant amb les seves deries a exagerar tan la nota, que qualsevol diria que la «Lliga» dirigeix al seu albir tota la política, reduint a un esclavatge denigrant als altres estols polítics.

Prò tampoc aquesta vegada els nostres contraris tenen raó, al fer semblants imputacions, i com en tantes altres vegades la raó se gira envers nosaltres i ens somriu.

En primer lloc hem de puntualitzar el plantejament de l'actual lluita electoral. I tots sabem que sobressurt avans que altre cosa, l'aspecte de l'hostilitat implacable formulada pel govern d'En Romanones contra tot lo que genuïnament té un regust de catalanitat. To's sabem que el Comte de Romanones i l'Alba, al llençar aquest desafiament a Catalunya, per a assegurar el cop, possaren en joc tota la travesura de la polítergia que tan els distingeix, i se lligaren del braç amb tots els altres partits des de'n Maura fins an En Lerroux, passant per En Cerralbo. I tots plegats se preparen a donar la batalla a Catalunya, defensada i personificada per la benemèrita «Lliga Regionalista».

Contra la «Lliga Regionalista» es doncs la lluita i en contra d'ella se venen esgrimint totes les armes bones o dolentes, tots els vicis del antic caciquisme, totes les males arts de la política descreditada.

Devant de semblant conducta, el sentit de conservació i la dignitat aconcelen

respondre, acceptant valentment el retret tan més quan Catalunya de la qui es ara la «Lliga» son únic paladí, son defensor més pur, té forces sobrades per a batre als enemics de la nostra terra, acoblats i confabulats per el lligam de l'odi.

La «Lliga» va contestar ampliant el seu front de batalla, obeint als concells sensats d'una molt sabia estrategia.

Ara que les qüestions guerreres estan al ordre del dia, se comprendrà facilment aquesta estrategia, que's resumeix en el sentit d'allargar el front de batalla per a fer menys formidable, per a debilitar l'intensitat del atac, alhora digne resposta a lo que mereix la Patria catalana, que tants exemples d'honor i heroisme ha sapigut donar al mon.

* * *

Hem dit que aquesta estrategia que segueix la «Lliga Regionalista» en els actuals moments de batalla, no ha sigut cap norma d'actuació premeditada, sinó una actitud imposada per les circumstancies, aconcellada per aquell oportunisme que's moltes vegades, gairebé exemple, el principal factor en les qüestions polítiques.

No ha sigut una norma d'actuació, perquè nosaltres argumentem aquestos aspectes, sempre a base de fets indestructibles com a tals fets; i precisament la norma d'actuació d'aquestes eleccions, era totalment diversa de la que ara ens creiem precisats a seguir.

Palaïnament ho varem dir molt avans d'iniciar-se la lluita electoral, al fixar el President del «Centre Catalanista», senyor Marqués de Camps, l'orientació a seguir, en el seu discurs del sopar commemoratiu del aniversari de la fundació del «Centre Catalanista» i per festejar l'aparició de El GIRONÈS.

Aleshores l'esperit del Regionalisme era el manteniment dels llocs que ocupa-

ven en aquell moment, que eren dos senadors i dos diputats, sens perjudici de procurar cambiar un lloc de senador, per una acte de diputat. Aixís ho digué aleshores el senyor Marqués de Camps i aixís ho manifestà la premsa del dia 14 Febrer, a la que remetem al qui pugui d'aptar-ne.

Aquesta era la norma, i aquesta fou la que's mantingué, al fer l'intel·ligencia amb el partit tradicionalista, presentant candidats per Puigcerdà, Santa Coloma i Vilademuls, i aspirant a una senaduria.

El triomf de l'Alba sobre el Directori jaumista, l'intensificar el Govern la seva campanya contra el catalanisme i per tant contra Catalunya; el quedar amb llivertat d'acció la «Lliga» davant la dimissió de la Junta Regional tradicionalista; el fet de presentar-se per Girona el senyor Iglesias, rebutjat per els seus superiors de la Junta Regional, enemic encarnitzat del regionalisme i sancionat per la general opinió del districte de Girona en una lluita no molt llunyana, formen un cúmul tal de circumstancies que senyalen la necessitat i l'oportunitat d'anar a la lluita a Girona, conforme llarga i detalladament explicavem no fa gaires dies.

* * *

Per fi, hi ha un argument definitiu que destrueix l'especie del poder absorbent de la «Lliga», que se complauen en propalar els nostres enemics.

Es un argument de conveniencia i de bon sentit, perquè la «Lliga» sense fer ostentació de les seves virtuts, pot donar exemples de posseir una gran visió de cada moment, i aixó fins ho reconeixen els se contraris.

Aquesta raó, es la de que un partit d'oposició, no li convé mantenir un front tan ample de batalla, perquè en contra

Les condicions personals d' En Santiago Masó, l' indiquen com el diputat ideal per Girona.

Entre un andalús, un gallec i un gironí l' elecció no pot ser difícil.

d' ell, com s' ha demostrat ja, s' alïen la totalitat dels adversaris, procurant amb tots els medis destruir la força contrària.

No importa emprò; l' opinió sensata se va fent cada dia càrrec més perfecte, de quins son els polítics i les polítiques que millor acrediten els ideals que sustenten i que millor defensen els interessos que tenen encomanats. I ara més que mai això s' ha palesat en la present lluita, en la que 'ls camps tan concretament se divideixen: a la dreta de Catalunya i de totes les coses vives i pures, el Regionalisme com a únic campió de la nostra terra; a l' esquerra de Catalunya l' agombolament del odi, del despit, el caciquisme, la política de vells resabis...

A Girona el campió de Catalunya es

En Santiago Masó i Valentí

Voteu-lo, que votareu per la dignitat i per la vida de Girona i de Catalunya.

COMENTARI

No val pas la pena

En la nostra propaganda electoral, ens havem trobat amb un fenomen curiós.

Una de les candidatures que lluiten enfront de la nostra es la d' aquest senyor que 's diu Eduard Fernández del Pozo i del Río, natural de Jaen i republicà federal, encara que no sabem si de tota la vida.

I en front de la candidatura republicana del senyor del Pozo i del Río, nosaltres hem restat sempre sorpresos, i per això son relativament poques les vegades que del senyor del Pozo ens havem ocupat.

A nosaltres ens sembla la candidatura del senyor del Pozo una cosa extraordinària, inaudita, una cosa semblant (i valgui la frase en el seu bon sentit) a un vedell amb tres caps o un issart amb sis potes.

Ens explicarem. A nosaltres sempre que pensem amb la presentació del senyor del Pozo, ens sembla descobrir un estat sintomàtic, un cas patològic, com una neurastènia de la multitud.

A nosaltres ens sembla inconcebible com una multitud pot fer una dexació semblant de voluntat, i accepta sense cap premeditació un home vingut de llunyes terres, on havia palpat grans desenganys polítics.

A nosaltres ens fa l' efecte que això es un signe fatal per un partit, a nosaltres ens fa l' efecte de que un partit així va totalment desorientat, perdut en la boira, en plé desprestigi, i caminant a la posta.

I en això s' assimilen els partits ja-

mi i republicà a Girona, segurament per alló de que 'ls extrems se toquen.

Un i altre han acceptat per representant a un sobrevingut a casa nostra, i com hem dit ja, nosaltres entenem que el partit a Catalunya que accepta direccions estranyes, i confia la seva representació a homes forasters, es un indicatiu de pobresa de medis, de manca d' homes, de exacció de principis.

I tant el partit republicà com el jaumí, a Girona, viuen baix la tutela d' un fanatisme mortal; es el fanatisme per l' ideal, el desviament de l' amor vers el mateix, i un i altre no sols senten aital fanatisme, sino que l' involucen en un nom que prenen per senyera, i aixís els carllins enlairen a l' Iglesias i els republicans an en Pozo.

¿Es que no hi há homes a casa nostra que podrien ostentar tan dignament com els actuals candidats, la representació dels seus correligionaris?

Per això nosaltres seguim sense comprendre aquestes anomalies, aquestes gairebé monstruositats polítics. Ni el més elemental sentit de la terra que ha de viure tot català de bon seny; ni el concepte de la dignitat pròpia, poden aconseguir mai aquesta intrusió d' homes absolutament forasters en les nostres coses, ni molt més conferir-los-hi una representació parlamentària.

L' inutilitat d' aquests representants es una experiència prou viva per a que 'ns allionem i ens guiem en el prop-venent diumenge.

En lo que respecte al senyor del Pozo, nosaltres no tenim pas gaires paraules per a combatre la seva inutilitat tan clarament demostrada, tant en el sí del Parlament, com en la gestió particular dels interessos del districte. La seva actuació despullada de tot bon sentit, orfe del més elemental compliment de la seva missió, i tot un altre cúmul de raonaments i de negociacions que viuen en la consciència de l' opinió sensata, fan del senyor del Pozo, el diputat més inútil que ha tingut Girona.

Aquesta opinió cristalitza en el fet de ser el senyor del Pozo, la víctima expiatoria de tota gents, fins molts correligionaris seus, que ho estimen com una qüestió de dignitat política del republicanisme.

Per tot això nosaltres no sabem la manera de combatre al senyor del Pozo, perquè ell representa la negació més absoluta.

I per això també nosaltres creiem que l' acusació més formidable es la que 's deu dirigir al senyor del Pozo per el mateix senyor del Pozo, per la sola raó de la seva existència.

PONS

AGRE-DOLÇ

L' èxit asombrós amb que fou acollida la presentació d' En Santiago Masó, viu latent en tots els esperits del ciutadans conscients. En aquesta darrera set-

mana, la propaganda electoral s' intensifica d' una manera extraordinària, tan per part dels convençuts regionalistes, que ardidament s' han llençat a la lluita, com per part dels nombrosíssims ciutadans que sense filiació política o per anyens a diferents partits, treballen incansables, convertits en espontanis electors.

Poques vegades s' haurà vist una tan gran popularitat, i cap candidatura assolir l' èxit de la d' En Masó.

Avui ja l'home creu amb la victòria que s' aferma cada vegada més, i un tamben plé de franquesa i afectuositat ha voltat la nostra candidatura, la candidatura del poble de Girona, la candidatura de la comarca gironina.

Els jaumistes han donat una nova prova de la seva manca de serenitat, indicatiu del convenciment de la seva derrota, alhora els jaumistes han incorregut en l' ús de la falsetat, de la mala fé, de l' ignominia de concepte, en el manifest publicat per el senyor Iglesias, en català i castellà, amb feixa del dia 27 de Març i repartit el diumenge dia 2. (¿.....?)

En primer lloc el tal manifest es una cosa divertidíssima, i es tan descabellada la seva forma que un se resisteix a creure que no hagi sigut fet per algun bromista exagerat. Difícilment se poden donar alhora més coses extraordinàries.

Extraordinària es la seva ortografia catalana, que tan pot ser filla de cràssima ignorància, com un projecte d' anti-normes, encomanat per Mn. Culler a l' invertiva d' algun individu de la Junta Provincial o d' algun requeté.

Extraordinari es el seu estil, de sabrositats com la prosa d' aquell *Maxim* del orgue jaumí. La literatura d' aquest manifest es capaç d' immortalitzar a un home, de la mateixa manera que hi há homes que immortalitzen una Ciutat.

Extraordinari es el candor pueril de moltes frases que volen ser avans que tot efectistes, i aixís aquell jurament que fa davant de Deu, a més d' impropri excita l' hilaritat; igual que aquella ingènua prometença de donar compte de la seva gestió, un cop finida la tasca parlamentària.

Com en tots lo que venen fent els nostres jaumistes, s' invoca amb una abundància gairebé familiar el nom de Deu i de l' Iglesia, amb els seus consabuts oferiments de morir avans de claudicar, i frases semblants que ja no s' produeixen cap efecte.

Pró desseguida l' acusació falsa, es la continuació d' aquelles protestes, i ignominiosament llencen a volar especies absurdes, plenes del verí d' una ànima que no té per característica la grandesa d' esperit.

En el manifest del Sr. Iglesias, se fan una serie d' indignes afirmacions, algunes de les quals farien riure, sino produïssin un gran fàstic.

Serveix lo següent d' exemple: parlant de la «Lliga» i després de llançar una acusació ambigua i gratuïta per la seva

CANDIDATURA REGIONALISTA PER LA PROVINCIA DE GIRONA

DISTRICTE DE GIRONA

Santiago Masó i Valentí

ADVOCAT

DISTRICTE DE PUIGCERDA

Eusebi Bertrand i Serra

FABRICANT

DISTRICTE DE SANTA COLOMA

Joan Ventosa i Calvell

ADVOCAT

DISTRICTE DE VILADEMULS

Pere Rahola i Molinas

ADVOCAT

Votar a n' En Santiago Masó, es portar al Parlament un representant llegítim de les forces vives de nostra terra.
¡Penseu-hi!

El triomf de les candidatures de l' Iglesias o d' En Pozo, es el triomf del forasterisme sobre el sentiment genuí de nostra terra.

Anèm a passos de gegant cap a la victòria.
Amb En Santiago Masó triumfarà la dignitat i el sentit comú del còs electoral.

Devant de l'inutilitat d'uns i la rebeldia dels altres, votar a En Masó, es votar per la reconstitució del districte.

AGOTAMENT

actitut (?) quan el pressupost de cultura i la llei del *Candado*, diu que la «Lliga» té una tendència FRANCO-ANGLÓFILA INTERVENCIONISTA (!!), com s'ha demostrat, diu, en la recent excursió dels prohoms de la «Lliga» a Perpiuà.

Es fastigós veritat aital manera de procedir? I son ben poc cristianes semblants acusacions plenes de falseta!

Sembla inconcebible que hi hagi esperits que batejen amb adjectius la seva religiositat, i que rastrejin en forma tan vergonyosa.

Al adoptar tals armes de combat, o demostren una gran curtedat d'intel·ligència per no sapiguer comprendre que tals procediments son contraproduents, o son molt *perfidis* per desitjar enganyar a l'opinió amb calumnies tan manifes-tes.

Nosaltres emprò creiem que la *tonteria* i la *perfidia* son companyes en lo que fa referència als autors d'aquestes ignominies.

VERGONYA

Amb el membret del *Comité electoral tradicionalista* (llegeixis jaumins dels senyors Iglesias i Font) i amb el lema de *Dios, Patria y Rey (!)* s'ha dirigit als correligionaris del districte de Sta. Coloma la següent car-a:

«Muy distinguido amigo y correligionario: Las infamantes calumnias que en su *ignominiosa* campaña lanzan contra el entrañable amigo e infatigable paladín de nuestros santos ideales D. DALMAU IGLESIAS Y GARCIA, los «*lligueros*» de este distrito, es el hedor que exhalan los odios y la bilis de su *codicia*.

A tales *asquerosidad* y *despecho*, los elementos sanos de Gerona oponen enérgicamente su firme voluntad juntándose a vosotros con todo entusiasmo, y confiando en Dios, no podemos cudar que cuantos dentro el apasionamiento oyen la voz de la conciencia, repararán a tiempo sus *pecaminosos* desvíos. Entre tanto, los tradicionalistas de SANTA COLOMA en justa correspondencia, por decoro y dignidad políticos, deben erguirse como un solo hombre y con todas sus fuerzas, con todo su arraigo y con todo el fervor de nuestros leales luchar en frente del leader de la «Lliga», del cacique Sr. VENTOSA.

Por otra parte, el candidato Sr. TORRAS ante la presente lucha electoral REPRESENTA EL MAL MENOR I RESPONDE MEJOR A LOS ALTOS INTERESES DE NUESTRA COMUNION.

Firmen: José M.ª Vilahur, R. Adroher, J. Font.»

Comentaris? Perqué?

Amb això veuràn els bons tradicionalistes com actuen els pseudo-directors.

Potser els que firmen son *maestros de doctrina*?

Per un camí aixís se va més que a la derrota, se va a mereixer el menyspreu unànim de l'opinió.

VERGONYA!!!

Igual que l'home que comença a caminar per la pendent del vici; que ja es difi il se'n pugui lliurar, igual que aquell que 's troba en una situació econòmica precaria i no té seny, que cada vegada la crisi s'aguditza més, igual succeeix amb els partits polítics quan perden la serenitat, car tots sabem que en la lluita la serenitat es la força més positiva per a arribar a la victòria.

Es un especacle que fa pietat el que donen els amics de D. Dalmacio, esma-perduts i entenebrits per la por cervical a unes postrimeries tràgiques.

Van d'aquí d'allà en reserca d'un enginy o un truc que 'ls faci concebir una rosada esperança, furguen en el caixó de sastre del maurisme per a veure si troven en aquell caos de datos estadístics i burocràtics que son quefe local ha agombolat, un medi que 'ls faci pesca; se donen a les astucies i a «pensades» d'un ordre altament infantivol i pintoresc, combinen, retallen, encuadren... mes ai! tot amb una migradesa de esperit i una desilució en en resultat que inspiren ver-

Candidatura gironina

I es que 'l nom de D. Dalmau Iglesias representa i es en la nostra capital i en el nostre districte l'exemple d'una activitat incansable, probada en incontables ocasions i una vida sens màcula respectada per tots i que s'imposa per el segell de la honorabilitat i convicció als seus enemics meteixos: El verb eloqüent que arrastra i conmuo, que convens i persuadeix fins a fer simpàtiques i admiscibles aquelles veritats contra les quals s'estave previngut; la força i el valer d'un talent cultivadíssim, especialitzat en l'estudi de les qüestions jurídic-socials, que ha fet d'ell, malgrat la seva joventut una veritable autoritat... i sobre tot la seva fermesa en les conviccions religioses.

A mes d'aquestes valioses qualitats personals amb quina enumeració sabèm ferim al volgut amic han de tenir en compte.

(De *El Norte* del dia 2 d'Abril).

Una demostració mes palpable del agotament dels amics de D. Dalmacio no 's pot pas donar. Ells ja no saben que dir, els ulls els hi terbolejan i han d'acudir

El miting electoral del Sr. Iglesias

El diumenge a la nit se celebrà el *gran* miting amb que els patrocinadors de la candidatura de D. Dalmau Iglesias ne pretingueren fer-ne la propaganda.

En el Teatre Principal, on tingué lloc, hi havia una miija entrada. L'imensa

dadera llàstima.

Els preveuen el desastre final i perduda la serenitat, senten esgarrifanses i cap-rodos. I lo terrible es que una defallió sens comparança els invadeix, se senten ells mateixos retuts i agotats i en el paroxisme de la mort i del agotament fan com els que, ajeguts en el llit fatal deixen a aquest mon per a un sempre més: van repetint tot allò que senten dir al seu costat, barboteigen tot lo que els llabins plens de sanitat dels que els ajuden a ben morir van pronunciant, i tot amb una tan gran fidelitat i falla de virior que fa escruixir.

Aixís el seu orgue diari, agotat en plé lassament, pròxim ja a la impotencia, hà de procedir, amb la tristesa que acompaña al que mori en mitj del ridicol.

I sino mirin els nostres lectors de quina manera en son nombre del diumenge dia 2 feien la apologia de son candidat, calcant-la exactament de la que en son nombre de dia 1 feia el *Diario de Gerona* del candidat regionalista D. Santiago Masó

Candidatura popular

I es que el nombre de Santiago Masó es y representa en esta capital el ejemplo de una actividad sin limites en pro de la buena causa y de una vida sin tacha respetada por todos y que se impone a sus propios enemigos; el verbo elocüente que arrastra y conmueve, que convence persuade hasta hacer admiscibles y simpáticas aquellas ideas para las caales se estaba cuntrariamente prevenido; la fuerza y el valer de un talento cultivadísimo, especializació en el estudio de las cuestiones jurídic-socials, que ha hecho de él, a pesar de su juventud, una verdadera autoridad

..... I por sobre y como dispone completamente de las referidas condiciones que le hacen una persona ad visible posee una firmeza en sus convicciones religiosas.

Estas cualidades que apuntamos al correr de la pluma y cuya rápida enumeración tenemos la seguridad que nuestro preclaro amigo hubiera preferido no hubiera sido hecha, han de ser tenidas en cuenta.

(Del *Diario de Gerona* del dia 1 d'Abril).

a la pauta i al calc per a sortir-se del pas.

Com als que ja son mes de l'altre mon que de aquest, diguemels-hi en tó pietós «Repesin en pau»

majoria dels concorrents eren significats regionalistes i republicans i gent indiferenta. De Barcelona vingueren En Saenz de Barés i un estol de requetés quins duien boina vermella.

Presidia el Sr. Vilahur i l'acompanyaven a l'escenari tretse persones més, entre elles el candidat.

Enraonaren els Srs. Font i Fargas, Saenz de Barés, Vilahur i el candidat.

Desgraciadament no pogué pendrehi part el Sr. Marqués de la Torre, qui era un altre dels oradors anunciats.

Ni tan sols el candidat formulá un programa. Tots els discursos foren d'una virulencia estremada contra els regionalistes i la «Lliga». A creure'ls an ells som els regionalistes una mena d'essers espantosos, capaços de cometre totes les barbaritats i fins de menjar-nos les criatures. Tots els regionalistes, segons ells, no tenim idealitats i els prohoms de la «Lliga» sols se mouen per interessos particulars. I aixó ho deien En Font i Fargas i En Vilahur...

Feren esforços suprèms per a arrancar aplaudiments que quan els conseguen eren migradíssims. Era tanta la llàstima que feien que fins alguns regionalistes misericordiosos iniciaren aplaudiments mentres enraonava el senyor Vilahur.

El Sr. Font i Fargas desafiá a tots els regionalistes. Deia: «¡Ja ens veurém: des de el Marqués de Camps fins el regionalista més petit tenen deutes amb mi i son élls els qui tenen per perdre. Després de aixó tots els regionalistes tremolaven com una fulla d'arbre.

El Sr. Vilahur s'encarregá de combatre la Mancomunitat i ens feu assaber que sempre li havien rebutjat tot lo que proposave. Parlá de les teories racionalistes, pero res digué d'ética política.

El Sr. Saenz de Barés ens portá una salutació de la «Defensa social» de Barcelona i ens digué que portava partícules microscópiques del *polvo* de Barcelona.

Don Dalmau Iglesias no se sabia avenir que elements que les eleccions que triomfà estaven al seu costat are li hagin girat l'esquena, perquè éll era igual que avans i havien d'esser conseqüents. Per lo vist no 's recorda de la seva actuació pertorbadora a Girona i de les seves campanyes respecte a l'actiut dels senyors Bisbes en les lleis del Candau i les lliçons que els hi donava en sos discursos de Girona i de Galicia i que tant desfavorablement foren rebuts per l'opinió sensata. Tampoc devia recordar-se de l'escissió produida en el mateix partit jaumista, convertint-se en capdill d'una dissidencia.

Combaté a la «Lliga» i a la Mancomunitat i acabá parlant de quan éll se trobaria en l'agonia.

Després d'enraonar el Sr. Iglesias, el Sr. Vilahur anava a dir unes paraules de comiat, però n'hagué de desistir perquè la concurrència abandonava, tot riu-guent, el Colisseu.

Una atmósfera glacial surá durant tot l'acte en nostre Teatre. Els rotllos que 's formaren a la sortida comenavan el fracás d'aquell acte de propaganda electoral sense pasió en totes les eleccions legislatives que recordém en nostre ciutat.

Un aplaudiment s'iniciá a la sortida del candidat, però no fou acompanyat, perdent-se el seu ressó en la bui or infinita d'una nit fosca.

Torres - Imprenta - Gerona

Votem a l'home que per sa honradesa, son talent i son amor al treball s'ha conquerit el lloc d'honor a que 'l portem.

La campanya electoral es favorable a En Masó.
El sentit de serietat i sensatesa s'imposa arreu.
¡Voteu a En Masó!

A FÀBRICA
 Guardents,
 Licors,
 Aixerops,
 Vermouth,
 i vins selectes
 de
JAUME REGÁS
 Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIA
 de **RAIMONDA CREUHET**
 Rambla Llibertat-22 - (Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i gorres de totes classes.

Trajos per a nens

F. SOLÀ
 Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, - 26

GIRONA

Busquets i Llaport
BANQUERS
 Ciutadans 5 i Ferreries Velles 6 - GIRONA
 Telefons: Urbà, 88 - Interurbà, 53

Comprèm i venèm, a l'acte tota classe de valors nacionals i estrangers.
 Realitzèm, amb gran ventatja, totes les operacions de

BANCA, BORSA, CANVI VALORS i CUPONS

Dalman Carles,
Plà i Cia.
 Editors. -- **GIRONA**

Fabrica de Galetes i Biscuits
 DE
SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telefòn 204 - Figuerola 33.-GIRONA

PERE M. CARRÉ
 Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU
 Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars.
 (Unie despach amb consulta gratis als Ajuntaments)
 Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Forsa, 8, 1er.-Girona
 Telefon interurbà n.º 40

ESMERAT SERVEI D' AUTOS I COTXES DE LLOQUER

J. PLÉ, BOSCH Y Cia
 Ciutadans, 10 i Ronda Figuerola
 Telefòn 221 Telefòn 236

Especialitat en carruatges per a empreses particulars i oficials casaments, bateigs i enterraments, etc., etc.

Economia en els preus

GRAN ESTABLIMENT
 de **MANUEL PUJADAS**
 Antiga CASA BONET, fundada en 1840

Abeuradors 10 i 12
Rambla de la Llibertat, 39
GIRONA

Camiseria, Merceria, Perfumeria, Llenceria, Optica de Precisió

nmens assortit en Corbates, Teixits i genres de punt per a la temporada d' hivern
ESPECIALITAT EN ELS ENCÀRRECS

SABÓNS
Barangé
BARCELONA,
GRANOLLERS, GIRONA

Alfred Ferrer
SASTRE-MODISTO
 Plaça Constitució, 4, 1er
 i Plaça Bell-lloch, 2, 2^{on}
GIRONA

IMPREMTA I LLIBRERIA
D. TORRES
OBJECTES D' ESCRIPTOI
GIRONA PL. CONSTITUCIO

SASTRERIA SMART
 de **J. Fernandez**
 Ciutadans - 18

Tall inmillorable.
 Les mes altes novitats en tota temporada

Perruqueria de
R. CARBÓ
 Ciutadans, 16 (Hotel Italians)

Especialitat en el tall del cabell i barbu

Servei esmerat i antisèptic.
 Abonaments especials

Estanislau Aragó
 Procurador dels Tribunals

Ciutadans -- 5. -- GIRONA

De 9 a 12 i de 6 a 9

Josep M.ª Riera i P
 Metge Especialitzat en Malalties

GOLA, NAS i ORELLE
 Consulta de 9 a 12
NOU DEL TEATRE - 1
 (cantonada a la plaça del Vi)

LA CREU ROJA

FARMACIA ORTOPEDIA PERFUMERIA

F. de A. Roca
Gabinet Ortopèdic per a la colocació de tota mena d' aparells per a corregir les deformitats del cos i mà

Especialitat i grans existències en
Braguers i Faixes ventrals
SERVEI PERMANENT
Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS
 PERIÓDIC SETMANAL
 Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Girona trimestre	1'50 ptes
A fóra	2'00 " "
Numero solt	0'10 " "